

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1375 14 tháng 11 năm 2021

Đại bi

*Đại bi ban chiếu tâm thành nhận
Rõ lẽ trần gian nguyện góp phần
Tình Trời cao đẹp nhưn sanh thức
Thanh tịnh hành thông tự tiến lần*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Bé đi dự Đại Hội Hợp Thức Hòa Bình phải trải qua khoảng 14 giờ đồng hồ mới đến nơi, Bé có mệt không?*
- 2) Bé đến đây tham gia Đại Hội trong một nơi động loạn nhưt, Bé nghĩ sao về việc này?*
- 3) Những người keo kiệt có lợi ích gì cho chính họ không?*
- 4) Muốn có ánh sáng thì phải làm sao?*
- 5) Những người keo kiệt có lợi ích gì cho chính họ không?*
- 6) Sự vui trong nội tâm làm sao mà có được?*
- 7) Người tu Vô Vi cần bàn bạc về điển giới của nội tâm hay không?*

1) 19-08-95

Hỏi: Bé đi dự Đại Hội Hợp Thức Hòa Bình phải trải qua khoảng 14 giờ đồng hồ mới đến nơi, Bé có mệt không?

Đáp: Thừa trí không mệt nhưng xác có phần máu cao, vì thuyền chuyên phi cơ nhiều lần không ngủ được. Nhờ Trời mà đi cũng đến nơi bình an, được gặp những bạn có tâm tu và phục vụ tận tình, cũng an ủi cho Bé được một phần

Kệ:

*Tu tâm sửa tánh chuyên cần tiến
Tái hợp chung vui giải nỗi phiền
Trách móc không cần tâm thẳng tiến
Trình dâng tâm thật tự giao duyên*

2) 20-08-95

Hỏi: Bé đến đây tham gia Đại Hội trong một nơi động loạn nhứt, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thừa Bé là một tâm hồn thanh nhẹ, không nghĩ về chuyện động loạn cho nên Bé cảm thấy vui. Bé rất dễ hòa tan với niềm vui của mọi người. Người thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đúng đắn sẽ có ngày vui hơn cảnh này, tâm thức hướng thượng, bộ óc sáng sủa, không buồn không vui, lúc nào cũng thanh tịnh cả, sống đề huề trong có có không không

Kệ:

*Chẳng còn loạn động lòng vòng khổ
Chỉ nhớ tình Trời niệm Nam Mô
Khai thác tâm linh hành chuyển chiếu
Thành tâm thực hiện chữ Nam Mô*

3) 21-08-95

Hỏi: Những người keo kiệt có lợi ích gì cho chính họ không?

Đáp: Thừa bản chất keo kiệt là tự khép tâm mà thôi, không ích cho chính mình và cũng không lợi cho người khác, đã khổ lại càng khổ thêm. Ngược lại mở rộng tâm thức và vui hòa học hỏi nơi mọi người sẽ được phát triển, sẽ không lạc vào vật vô tri

Kệ:

*Càng vui càng mến thanh mùi
Tâm trí vui hành tự thức trui
Cần mãi tu tâm về Phật tánh
Thực chất khai thông tự thực hành*

4) 22-08-95

Hỏi: Muốn có ánh sáng thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn có ánh sáng thì phải Soi Hồn đủ và Pháp Luân Thường Chuyển đều thì sẽ có kết quả, dày công hành pháp, bình tâm tu học, thì phần hồn sẽ tiến thăng dễ dãi. Tin nơi khả năng của chính mình, không nên cầu xin và ỷ lại nơi tha lực, tự làm yếu thần kinh khối óc thì tu hoài không tiến

Kệ:

*Dững hành thanh tịnh tâm tu tiến
Trí óc sáng choang tự giải phiền
Chánh giác tâm tu không động loạn
Siêng hành chánh pháp giải tâm phiền*

5) 23-08-95

Hỏi: Sự vui trong nội tâm làm sao mà có được?

Đáp: Thưa sự vui trong nội tâm do sự dày công hành thiền mà có. Luồng điển hướng thượng lâu ngày hình thành, nội khoa tâm lý an vui hòa hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Sự thanh tịnh dần dần phát triển sau mỗi giờ công phu tu thiền, đạt được thanh tịnh, sẽ dứt khoát và không còn nghiệp chướng nữa, dễ tu dễ hòa

Kệ:

*Trong người có sẵn tình Cha độ tiến
Pháp giới khai thông chẳng có phiền
Tinh đẹp trong lòng qui phát triển
Tự tu tự tiến sống an yên*

6) 24-08-95

Hỏi: Người tu Vô Vi cần bàn bạc về điển giới của nội tâm hay không?

Đáp: Thưa người tu Vô Vi rất cần bàn bạc về điển năng phát triển hơn là lý luận chuyện đời, tự đánh mất niềm tin của chính mình. Thật hoà cảm với điển giới mới thật là người tu, thanh nhẹ sáng suốt và sẽ không bị trĩ nải từ đời lẫn đạo, minh triết và trực tánh, dễ đạt pháp hơn

Kệ:

*Tự mình giải tỏa giận hờn tiến
Điển giới phân minh giải nổi phiền
Phật Pháp khai thông đường trí đạo
Qui nguyên giếng mối chẳng tham tiền*

7) 25-08-95

Hỏi: Làm phước có ích gì không?

Đáp: Thưa làm phước giúp đỡ người nghèo là rất quý. Thật sự giúp đỡ người nghèo là tương sẽ được đổi. Ngược lại mưu mô lường gạt người nghèo là đại tội. Không nên giữ lại đồng tiền người khác nhờ mình làm phước, phải tận dụng số tiền đó cho người nghèo thì mới đúng

Kệ:

*Thương yêu giúp đỡ vô cùng tận
Giải quyết khó khăn tự góp phần
Trí độ phân minh hành tại thế
Giúp người hoạn nạn tiến cao tăng*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC TỔ SƯ VÀ ĐỨC THẦY

Giỗ Tổ Tôn Sư [11-10 AL]

*Nhớ lời mình triết tôn sư
Thành tâm học hỏi người người an vui
Khai thông nguyên lý đạo mùi
Dạy cho hiểu đạo rèn trui tiến hoài
Thành tâm tu luyện hằng ngày
Nhớ lời mình triết đổi thay thế tình
Cùng vui khai triển tâm linh
Tình thương đạo đức hành trình quang khai
Nhớ người tâm thức dôi mài
Thực hành chánh pháp đời nay tiến hòa
Quý thương tâm thức thiết tha
Lời vàng tiếng ngọc chan hòa tình thương
Thực hành khai triển mở đường
Qui về một mối nhớ thương hoài hoài
Thành tâm đánh lễ kính Ngài
Suối tình đạo pháp độ hoài không ngưng*

Vĩ Kiên

SÁM TU HÀNH

Quyển Một

*Trăm năm bia đá cũng mòn,
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ
Khiến nên « Hậu » tỏ vẫn thơ
Kể cho bạn rõ huyền cơ nhọc nhằn
Tâm người như tuyết giá băng,
Trí người như thể chị Hằng góm ghê.
Đổi thay, thay đổi nhiều bề,
Thủy chung như nhứt mối kẻ Phật Tiên.
Làm sao tỏ dấu nhơn hiền
Siêng năng tu luyện phước truyền cháu con
Làm sao cội Phúc chớ mòn
Lấy câu nhân nghĩa cho tròn đạo tâm
Anh em các bạn chớ lầm
Một cây một cội thâm trầm nghĩa nhân*

Ba lao, bốn khổ, thằng bần,
Tham tiền, tham chức, cuộc trần dẫn đo
Ngày đêm luống tin đầy kho,
Thời giờ không bỏ dẫn đo cõi trần.
Lời khuyên các bạn bao lần
Xác trần làm việc cho Trần lăm ru,
Dương gian là chỗ ngục tù,
Vào tù ra khám công phu lỗ làng
Ham tiền, ham bạc làm càng,
Chịu đánh chịu khảo chớ nhàn bản thân.

Từ đây, xin bạn ân cần
Công phu luyện đạo cho gần Phật Tiên.
Trở nên một đấng nhơn hiền
Có « Hòn » có « Vía » đạt quyền vô vi
Dầu cho trăm tuổi vậy thì
Gom Hòn gom Vía vẫn đi Thiên Đàng
Thiên đàng vạn lý quang sang
Xác trần bỏ lại, đa mang làm gì
Phật Trời là chỗ huyền vi
Nào sơn nào thủy thiếu gì cảnh tiên
Bông hoa đua nở lệ duyên
Màu nào sắc nấy có tiên ứng hầu
Hiu hiu gió thổi cung cầu
Hòn nương theo gió, về gần Phật Tiên
Ngó mong thấy cảnh mê liên
Vui thay chi xiết, nhơn hiền trẩy sang.
Đường thì chói sáng ngọc xoàn,
Đủ mẫu đủ kiếu, quên toan trở về,
Đoái xem phong cảnh mà mê,
Nhiều lần ngoan mục, mãng mé không về.
Thợ Trời khéo đặt thống kê
Đi qua, Đông, Bắc, trở về Tây Nam,
Có rồng có ngựa tiền duyên
Chớ đi khắp chốn, Phật Tiên cảnh Trời.
Chia vui nói quá nhiều lời
Thế gian che dối Phật Trời làm chi.

Thế gian cho bạn ngu si
Vì chưng chưa hiểu kinh khi Phật Trời
Buồn chi những sự gian manh,
Đến khi đụng cọp những nanh hoảng hồn
Từ đây Pháp Lý như cùn
Tiếng tăm còn đó chuyên môn không còn
Khuyên bạn hãy giữ lòng son
« Công Phu » Pháp Lý cho tròn đạo tâm
Chẳng tin chẳng tưởng chẳng làm,
Công phu siêng sáng Đạo Tâm phát liên

Làm sao cho đáng nhân hiền,
Minh châu phát hiện bay liên cảnh Tiên.
Từ đây mới biết bạn hiền
Đông, Tây, Nam, Bắc vui miền thú Tiên,
Thượng từng có Đức Lê Duyên
Tặng thưởng cho bạn, Đào Tiên phép màu
« Nguồn Đạo là bực cao sâu »
Không cầu mà có Phép màu Tiên gia
Siêng năng tu luyện chánh tà
Cần lo nghiên cứu mới là Thần Tiên
Từ đây được chữ Thiên Không
Thiên biến, vạn hóa, cộng đồng Phật Tiên
Từ đây bạn có phước duyên
Huyền Thiên hợp lý, Tiên gia đạo màu
Câu văn cảm kích cơ câu,
Khoa học huyền bí Phép màu (Thích Ca Mâu Ni Phật).

Từ ngày thừa võ hóa văn,
Có lòng bác ái khoang hoàng chúng sanh
Đêm ngày làm việc đàn rành
Lăng điển vũ trụ phát sanh tia vàng
Xin bạn chớ nghĩ hoang mang
Mà lòng vọng tưởng tân toan cơ cầu
Nói ra thêm thâm thêm sâu
Tiền bạc xôi chuối cầu Ngài đặng đầu
Tội lỗi chất chứa trên đầu
Dem tiền, công, đến cầu Ngài dung tha,
Chỉ ra cho rõ chánh tà
Dương gian mắt thịt người mà thấy chi
Mà đem xôi chuối khinh khi
Càng thêm tội lỗi Phật ghi thêm liền
Phật đầu dụng bạc với tiền
Tâm lành, Trời Phật phước lành ban cho.
Dầu cho giàu có của kho
Không vị, không nể, không mê lẽ tà.

Đến đây « Hậu » mới phân qua,
Khoa học huyền bí chỉ ra tỏ tường
Nói rồi, càng nhớ, càng thương,
Linh hồn ở chốn thiên đàng bạn ôi.
Còn Vía ở đất phù sa,
Vì chung oan trái, sanh ra vợ chồng.
Từ khi kết thúc vợ chồng,
Đôi chim kết cánh, tơ hồng thặng thiên.
Từ đây duyên lại bén duyên
Ham chơi trần tục phạm thiên bị đày.
Niết bàn chẳng vị một ai
Sa vào bản thể sanh thay cho người

Ở đó chín tháng mười ngày
Khai hoa nở nhụy miệng cười có duyên
Làm con dương thế, nhân tiên
Lo ăn lo ngủ, phạm thiên bị đày
Từ đây mới biết trần ai
Lớn lớn cực khổ phải vương luật hình
Nói ra bạn thấy Hòn kinh
Gia đình thưởng phạt cực hình dẫn đo
Lúc xưa sung sướng nào lo
Bây giờ dương thế tự do đâu còn
Cực khổ hành hạ héo don
Mạnh thời hiếp yếu, chẳng còn như xưa
Nói ra thì bạn cũng thừa
« Diêu Trì Kim Mẫu » khóc thời như mưa
Chẳng tin xem lại sách xưa
Xem thì thấy đó bạn chưa tỏ tường
Nói rồi càng thâm càng thương
Chẳng nghe lời dạy, mới vương cõi trần.

Vậy nên « Hậu » tỏa xác thân
Cha mẹ giao cấu xác trần bạn ơi
Ví như hai đấng Thợ Trời
Sanh ra hình vóc dạy lời nôm na
Hình thể như một cái nhà
Trái tim, gan, mật, thật là khám to,
Giám hãm tại đó dẫn đo,
Chẳng cho Vía biết Hòn mà ở đâu.
Vía thời ở rừng lo âu bên ngoài,
Hằng ngày lo bảo xác thân,
Hòn thì làm việc ân cần xoáy trên
Tại óc, trí ý, thông lên thiên đình
Từ đây « Hậu » mới thuyết trình
Luyện đạo tại đó bạn mình gắng ghi
Tương bằng trí, ý đương thì
Lục tự phải nhớ, phải ghi cho thường,
Đêm thường thanh vắng là gương,
Súc miệng sạch sẽ cho tường âm dương
Sợ khi yếu mắt ghen xương
Che phủ nào thấy ánh gương Phật mẫu
Sách này dạy kỹ cao sâu
Công phu luyện đạo khỏi sầu khỏi lo
Từ đây Mẫu Ni trong lò,
Phát ra ánh sáng khỏi màng thịt da
Ý ta nên nhớ Thích Ca
Gắng lòng mộ Đạo, thấy qua phép mẫu,
Soi Hòn phép ấy cao sâu,
Không nên dốt điển xung lên bộ đầu
Bộ đầu có điển phép mẫu

Âm dương phối hợp, cơ cầu hợp ngay.
Điển Trời tại ốc hằng ngày,
Giúp cho điển ấy sang xung ngay Hà Đào
Điển ấy chạy khắp rất mau,
Gân xương bản thể chỗ nào cũng thông,
Âm dương phối hợp đạo đồng
Làm cho trí ý sáng thông cõi Trời
Cũng như rơi được khắp nơi,
Khoa học huyền bí Phật Trời ban cho,
Đừng suy, đừng nghĩ đắn đo,
Trung gian, Tiên Phật chiếu dò lường ni.
Lời nói nên gắng nên ghi
Không nên sai quấy Mâu Ni trò hề
Sái thời điển nghệt tư bề
Sân si hờn giận dựa kê hơn xưa
Nói cho bạn hiểu lọc lừa
Làm Thầy bí ỏi, không chừa một ai
Đa sang nhiều chứng bệnh ngoài
Đau lưng chóa mắt, có hoài bạn ôi.

Soi Hồn là phép chi rồi,
Bước qua Thường Chuyển phục hồi âm dương
Phép này trừ bệnh thương, trường
Tham gian quý quái không nhường một ai
Lời đây nhấn nhủ hoài hoài,
Công phu, phép Phật được trừ tham gian
Tham sang ngũ tạng tà dâm,
Cuộc trần khuyến khích, phải cam bệnh này
Phiền não nó cũng làm Thầy
Dứt đều sai quấy, ưa gây ưa phiền
Làm cho đôi mắt ưu huyền
Thấy sắc gian trá, của tiền tham hơn,
Lời đây nói rõ như đờn,
Qui y cửa Phật quý hơn của tiền,
Làm sao cho đáng hơn hiền,
Công dày luyện Đạo, phép Tiên nhiệm mâu,
Thương hàng, ngoại cảm, nhưc đầu,
Đau lưng, làm biếng, để hầu một bên,
Bạn nên gắng chí cho bền,
Công phu thuốc bổ ở trên cõi trần,
Thuốc này bổ khắp châu thân,
Bổ tính, bổ não, bổ lân học sinh,
Học sinh bản thể như mình,
Đưa tối, đưa sáng, thể tình như ta,
Cũng nên dạy bảo cháu nhà,
Siêng năng tánh sáng hiệp hòa công phu.
Dầu cho kẻ dốt người ngu,
Học thời bổ ích công phu chuyên nghề

Lợi lộc đâu đón tư bề
Con hiền cháu thảo đức nền văn minh.
Nói qua kể hết gia đình
Trên hòa dưới thuận bạn mình mới yên.

Học đạo chẳng tốn đồng tiền
Siêng năng cố gắng bạn hiền chỉ cho
Từ đây bạn khỏi lo âu
Phật Tiên huyền bí, dạy cho tu hành,
Phân rõ gốc, khéo đành rành,
Định thần phép Phật, hóa sanh điển mẫu,
Điển Trời bủa khắp trên đầu,
Hóa ra ngọn đuốc, sáng bầu Thiên cung.
Soi khắp thế giới rõ cùng
Địa cầu, cũng thế sáng chung một bầu
Soi khắp các nẻo đầu đầu,
Biết điều lành dữ, khỏi sầu khỏi vương,
Phép này sẽ chỉ bạn tường,
Bịnh tình rối loạn cả đường văn minh,
Xem thì nhớ lấy chớ khinh,
Cảm thương các bạn hữu tình của ta,
Lo gần cũng phải lo xa,
Nghiên cứu chánh đáng mới ra đạo mẫu,
« Rồi đây phép xét bộ đầu »
Hung lỗ nhiều chỗ phân mô tam liễu,
Công phu luyện đạo cho nhiều,
Điển Trời rọi xuống, càng nhiều càng hay,
Nhứt liễu cụ túc bằng nay,
Sơ thừa cực phẩm bạn mình thấy chưa,
Mở cửa Thiên Môn Trung Thừa
Tự nhiên phát triển không lừa thế gian.
Pháp Lý sự thật rõ ràng
Chỉ ngay trên xoay một đàng chia đôi
Ngồi cho yên tịnh phép mẫu
Pháp luân thường chuyển, Thiên Định sẽ ngồi cho lâu.
Từ đây mới biết đạo mẫu
Nói ra rõ rệt cả câu hộ phò.
Tu nghèo chẳng tiền mà lo
Công phu luyện đạo Phật cho tam liễu
Liễu này Thiên Tạo, bạn ơi,
Đừng làm nhơn tạo dối đời ích chi,
Lời nói nên gắng nên ghi,
Dối người mình dối, dối chi Phật Trời,
Phóng da đau quá la Trời,
Niệm Phật cho đỡ, che lời thế gian,
Mình đốt mình chịu chớ than,
Phật đâu có đốt bầm gan chịu lì
Phật thì trên bàn từ bi

*Không sai không biểu người thì làm gan
Rồi đem tiền bạc với vàng,
Làm doan làm phước Phật nào chứng cho
Tham gian hung dữ so đo,
Dem tiền chuộc tội thế gian ích gì.*

*Di Đà thọ ký xét suy,
Có Không, Không Có, không vì một ai,
Sự thật Pháp Lý công khai,
Không gian, không dối, con ai bao giờ,
Học đạo, xin đừng lẫn lờ,
Hiếu sơ nói dối không chừa một ai,
Qui quyền nịnh bợ phải lo
Bạc triệu đem đổi bao giờ được đâu.
Lấy câu ngay thẳng làm đầu,
Làm sao cho được đạo màu mới ngoan,
Tranh đua nói dối nói càng
Tu chi bằng miệng có tiền thì hơn
Tu ca tiếng huyền, tiếng đờn,
Đừng giả hát bội, thế cười người chê,
Từ đây ta mới đề huề,
Anh em bậu bạn, dựa kê dạy nhau,
Tu thì kẻ trước người sau,
Trí tâm cố ý, Phật nào không thương,
Việc tu không phải thương trường
Hơn thua vô ích là đường thế gian,
« Hậu » đây chỉ bảo rõ ràng,
Đa mang trần thế phải mang lấy sáu,
« Chẳng nên » chặt tóc cạo đầu,
Tu tâm dưỡng tánh để cầu đạo tâm,
Con người trăm tuổi bao lâu,
Thác rồi kiếp mất chẳng còn một ai.*

Đỗ Thuận Hậu

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

PHÂN TÁCH ĐỜI ĐẠO

Ngày 04 Tháng 3 năm 1986.

Thưa các bạn nhân dịp đi Pháp tôi được ghé qua Rome để nghỉ một 2 đêm, ban ngày có rảnh rỗi đi tour xem những cảnh điêu tàn và những cảnh hồi sinh tại thế. Rome có những kỷ niệm độc tài tàn ác, trong thời huy hoàng xa xưa, rồi cũng phải lụn tàn, tan rã từ mảnh lưu niệm những vách tường, trong đó mồ hôi nước mắt của biết bao nhiêu người đã học cách hy sinh và thực hành hy sinh. Rồi một bên đó có những căn nhà tốt đẹp hồi sinh, biến thành một khu lịch sử để thu tiền của bao nhiêu khách khao khát, đã đọc qua lịch sử, và muốn tìm thấy. Kỳ thật những cảnh này đối với người tu không có xa lạ, nằm hẳn trong chơn tâm của chính họ, trong cái bản chất tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, độc tài

đó, đối với người tu nó sẽ đi sẽ bị lụn tàn và rời bỏ những ngôi độc tài và trở về với sự thanh nhẹ, hòa ái tương thân, xây dựng trong một thức cởi mở không ngừng nghỉ.

Chúng ta thấy, người tu đối với cảnh này không phải xa lạ và cũng chả có khao khát. Những bức tranh vẽ lên những hình ảnh sống động, trong đó có sự tàn bạo, trong đó có thức hồi sinh cởi mở tâm hồn của con người, để chứng minh và để cho con người thấy rõ rằng hồn là bất diệt. Định luật Sanh Trụ Hoại Diệt và Hồi Sinh sờ sờ trước mắt. Những người nào mà được có cơ hội viếng những cảnh này, tưởng đến đây là đến nơi Đạo! Không phải. Đến đây là xem những cảnh đó, và phản chiếu trong nội tâm của chúng ta, chúng ta cũng có những cái cảnh đó. Lúc chúng ta làm vua sân si độc tài; lúc chúng ta thất bại, ta hạ mình chiều lụy trong cơn bệnh hoạn của cơ thể này. Lúc các bạn không có bệnh hoạn, các bạn thì hung hăng, ăn nói một cách quyết liệt, nhưng lúc ta bệnh hoạn rồi, cũng phải buông bỏ theo quy luật siêu nhiên mà tiến hóa. Thấy rõ những cảnh ở thế gian mà các bạn đã và đang ao ước đi, để tìm để thấy, mong được gặp, nhưng mà rốt cuộc rồi nó cũng nằm trong nội tâm của chúng ta. Chúng ta có tất cả. Những bản chất bên ngoài có, từ xa xưa có, chúng ta có. Ngày hôm nay có, chúng ta có, tất cả đều có trong nội tâm chúng ta, nhưng mà chúng ta chỉ mất có một sự quân bình mà thôi. Làm sao trở lại với giá trị quân bình? Những sự tàn bạo, lụn tàn. Hồi sinh, quân bình; những điều đó các bạn càng tu càng cởi mở, càng tháo rở ra được những sự động loạn trong nội tâm, rồi các bạn mới thấy rõ rằng: chính tôi đã làm cho tôi khổ. Nhơn sanh đã làm cho nhơn sanh khổ, chúng sanh bất hòa mới sanh ra chiến tranh, tự đắc, quên là phần hồn đã và đang bị giam hãm trong cái khám tẩm tối này mà không hay! Tưởng làm và đã đạt thành, cho nên sanh ra sự độc tài, mà sự độc tài đó bành trướng, xây dựng lên những lâu đài nguy nga ngoạn mục, để bảo vệ một cái xác giới hạn, đã và đang giam hãm phần hồn mà không hay. Ngày hôm nay chúng ta đã thấy rõ rằng: chúng ta tu Vô Vi, chúng ta thấy rằng: hồn đang bị giam trong cái thể xác này có thành trì, có biên giới, có đủ thứ hết. Trong này có kinh tế, chính trị, quân sự có đủ. Một ngày tôi phải làm việc 24/24, biết bao nhiêu sự kích động và phản động của các giới đã đưa đến cho tôi, từ trong cho tới ngoài, và ai là người để dàn xếp? Chính tôi đã dàn xếp, tôi là người phải chịu trách nhiệm tâm thức của tôi, phải luôn luôn xây dựng trong niềm tin sẵn có, và khai triển tâm linh tôi, trong cái ý trí sáng suốt vô cùng, mong ra mới gỡ được cái tội trạng tâm tôi hiện tại.

Mỗi người chúng ta xuống đây với cái Không, với hai bàn tay không rời về với Không, thấy rõ ràng. Những lịch sử trên đời, vạn sự trên đời là không - không có sự thật! Đó là một dấu vết, đó là một bài học, để cho phân hồn tiến hóa chứ phần hồn không bị tiêu diệt. Chúng ta đến Rome chúng ta thấy rõ rồi. Rồi cái cảnh tranh đua, cướp giựt, đó! Muru mô, sát hại vẫn tràn đây. Ở xứ đạo, tại sao có những cái chuyện này? Cảnh tranh trong chỗ người tu, tại sao? Vì người chưa hiểu người, phải có những điều này, đương nhiên phải phát sanh ra. Mà người tu hiểu lấy người, hiểu lấy phần hồn đang bị giam hãm trong cái tiêu thiên địa này, trong thể xác này, mà thức tâm tháo gỡ để tiến tới, thì cái cảnh thanh bình nó sẽ thể hiện trong nội tâm, lúc đó nó mới cống hiến cho quần chúng. Hỏi chứ ở xứ đạo này có người tốt không? Có rất nhiều. Những người đã thức tâm, thấy rằng cảnh đời là tạm, bỏ cả một cuộc đời xây dựng về tinh thần phục vụ. Nhưng mà lâu rồi, ngày đêm ngày sẽ khôn ngoan, con người lương lẽ, cũng có nữa. Sanh ra phe này phe nọ, rồi ghét lẫn nhau, trừng trị lẫn nhau. Cho nên phải có ông vua đạo, ông vua trong một nước để đem lòng từ trị dân, đó. Cho nên chuyện gì Thượng Đế sắp đặt đều có trật tự, nhưng mà tùy theo trình độ tiến hóa của nhơn sinh! Như có kẻ phục, có người không. Cho nên, thế sự đa diện và khó thật, nhưng mà rốt cuộc tình thương và đạo đức mới giải quyết.

Ngày hôm nay, về công giáo, về Thiên Chúa giáo, đã và đang thực hiện tình thương và đạo đức khắp các nơi, kể cả xứ cộng sản, xứ tự do. Những di phước đã hy sinh cả một cuộc đời, phục vụ cho những người bệnh hoạn, những người có những bệnh truyền nhiễm nhưng mà người bất chấp, vì tình

thương. Các ông cha cũng vậy, chịu khổ chịu nhục, chịu đủ thứ; có những người hy sinh, mà cũng có những người lợi dụng; lợi dụng tình thế này lợi dụng tình thế kia. Cái đó làm sao khỏi, một chế độ tu mà! Còn tu về chơn chánh là một tâm tu, hai cái khác nhau. Tu về chơn chánh giải thoát là lấy cái tâm tu, biết được phần hồn, biết được bài học của thế gian, biết cảnh tạm tại thế, chúng ta phải cố gắng sửa. Biết chúng ta có tội đây mình, chúng ta phải ăn năn hối cải, hằng đêm, hằng giờ, hằng phút, lo tu để giải tỏa những trược ô nhiễm sẵn có của chính chúng ta, nhiên hậu chúng ta mới trở về với bên giác được. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Chữ Hiếu và chữ Yêu

Chúng ta đang học hành thực tế cái “Hiếu” là cái gì. Tại sao chúng ta nói chúng ta bất hiếu? Bất hiếu với cha mẹ thế gian ư? Không, chúng ta đã bất hiếu với đấng Cha Trời rõ rệt: Tha phương cầu thực, quên nguồn cội; đó là tội bất hiếu.

Và chữ “Yêu” cũng không biết yêu: Yêu tạm bợ, yêu chỉ một thời gian ngắn thôi; thấy duyên nghiệp người đó đến với mình, mình tưởng là yêu. Không phải! Yêu là yêu sự thanh tịnh cao siêu đã sáng lập chúng ta, đã sanh cho chúng ta một biển yêu tạo duyên tại thế để chúng ta học hỏi chữ yêu là yêu vô cùng, yêu tất cả, yêu cả ba cõi mới là thật sự là yêu. Cái yêu đó từ bi thanh tịnh.

TV Vô Kiên, Khóa 4: "Quy Thức" - Thương Yêu và Tha Thứ 17/05/86

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 46, 14-11-2021

- Nhân dịp Lễ Tưởng Niệm Đức Tổ Sư lần thứ 54. Ban kỹ thuật xin gửi tới Quý Vị băng Đức Tổ Sư giảng năm 1964. Đây là cuốn băng duy nhất mà Ngài để lại cho chúng sanh. Chúng ta sẽ cùng chung thien và nghe cuốn băng này. Xin cảm tạ

<https://youtu.be/ZDAF3ejGy4k>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Tu Học 3 - Tu sao mới gọi là tinh tấn - Nhân dịp Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 12, ngày 24-9-2021

<https://youtu.be/kef3-DuU91w>

- Radio Nam California tuần lễ 46

Chủ đề: Tu Đạo Kinh

<https://youtu.be/LyKu-FH4myc>

- Một tuần nghe một chương trình nhạc: Văn Nghệ Đại Hội 2017

<https://youtu.be/RnaQPPhgc4M>

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VĂNG

V

02.12.92

Hình gửi thầy;

Nam mô A Di Đà Phật, trước con kính thăm Dâu Thầy được đôi dĩa Sủi Khỏe, Bà Tâm cái ảnh chi và cái Bàn đạo Cỗ Bê. Con được cường Bằng cassette qua thầy giảng khóa đầu bát, chi Suồng thâu lại đùm con, con nghe qua đứng tâm trạng con, kính Thầy; từ trước giờ con thùn những con con kết nhiều, và cũng ở ý thui nhiều và ở sết lại nói tâm, qua khóa học tại PARIS sống vui Hòa Bình 8.92, sau đó con được thầy dạy và mở phần nói tâm cho con rất nhiều,

Kể từ sau khóa học con về cố gắng hơn, ráng thiền, chiều mình và lay kinh vô vi, đến nay con thấy khác hơn trước là con cố gắng niệm Phật, thật ra con cứ quên hoài, những lúc nhỏ là con niệm, và cũng là chìa khóa thầy cho, để con từ mở, từ thui tâm, hôm nay con lúe niệm Phật thấy trên đỉnh đầu rứt đầu con ề, và lúc thui cũng vậy, có ngày nào đông loạn nhiều thì nà tâm bị chi phối, nhưng con ngồi rất tĩnh táo, mà trong có thể con rất nhẹ, vì tĩnh quá nên con xả thui, lúe con thui ở biết mỗi;

Và mấy ngày nay con có bài học, con của con nó khéo đở con, con biết đây là trả nghiệp, vì 8.12.92 con của con phải ra toà kể về chạy xe ẩu ở đúng luật, vì vậy con rất khổ tâm, nhưng con ở dùm thau, cố gắng lo từ niệm để được giải nghiệp.

Con từ hách con tại sao tiền kiếp ở ráng sủi, tu tập nên bây giờ khổ, lớp đời này vô con cái ở thui, dạy con ở nghe, con viết thư gửi thầy con ở dùm nói dỗi, mỗi lần nghe băng cassette là con nhớ thầy, và con có

- găng niệm Phật, hiện giờ con giữ thờ giờ này mà hên đầu con điên cũng nút, trên đỉnh đầu ẽ, con xin hỏi thầy như vậy có phải điên thanh hay trượt, kể cả giờ thiền và niệm Phật cũng vậy.

- Và ngoài giờ, như ban ngày có thì giờ ẽ Thiền, còn ẽ có con ngồi thờ thêm pháp luân thường chuyển, ẽ được không?... gì con nghe chị Sương nói Pháp luân ngồi chi² làm trong giờ thiền, còn ngoài ra ẽ được, nếu cần làm Pháp luân ngồi phải soi đèn thắp,

- nên con xin hỏi thầy phải làm sao cho đúng, vì ban ngày thì giờ ẽ có, con chú² muốn thờ 12 cái, nên con xin thầy ban ơn dạy cho con hiểu thêm, gì thầy dạy phải ẽ Pháp luân ngồi nhiều thì mỗi ngày lục cần được, nên con thấy giờ thiền chú² ẽ ban đêm 1 lần, ẽ ít quá.

- con chiều mình con lễ này rảnh nên tập ít nhất cũng 2 thời hoặc 3, ẽ lễ hơn, và sau giờ ẽ thiền còn ẽ khi làm thêm chiều mình như vậy được ẽ hồ² thầy; và thỉnh thoảng giữa trung tâm chân trái nó quăn ẽ khi nhiều, ẽ khi ít.

- Lúc khuya đọc con định hỏi thầy, những gập thờ con quên ẽ nhớ gì hết, đến về muộn nữa thì nhớ lại, nên luôn tiện con chuyển thủ dùm bạn con, con xin thầy chú² dạy thêm cho con, để con tu và sửa, và mỗi lần con trách bạn hay con cái, thì con nhớ thầy dạy phải trách mình, chú² ẽ mình lỗi, còn chúng quanh ẽ cũng tốt, kể cả con của con nó nói, con cũng thấm trong tâm, con nó dạy mình học, phải nghe, nếu cần là ẽ tiện, nên con niệm Phật liên, và nếu con nó nói hơn cũng phải mình. Thầy ỏi: hôm nay con trả con sửa được chút ít, và từ đây về sau con ráng sửa thêm nữa.

- và con tìm được việc làm rồi, tháng 1-93 con đi làm tiếp, và con giữ người bình như vậy con tu ẽ bị ảnh hưởng ẽ

- Vì cuộc sống nên con đi làm bất cứ chuyên gì, để có chút ít tiền sinh hoạt hằng ngày, để trả nợ từ tiền kiếp mà con vô sinh từ tạo ra.

- Con biết lời nói thầy đi; mỗi lần khổ có bài học là con niệm Phật, và con sẽ cố gắng để được giải nghiệp, con đã vậy.

- Con kính mong thầy dạy và giải đáp dùm con, cả mấy năm nay con có hỏi, hệ gặp thầy là con quên, và làm sao để con khuyên con của con nó nghe và nó đừng nạc và gay gắt với con, con có 3 đứa tính khác nhau.

- Đứa lớn nó chạy gai gắt ở cái mỏ kê cả trong nhà và những người quen đến nhà.

- Đứa kê con nói dạy nó thì sinh tính nhưng nó ở nghe lời con, nhưng tính thối nghe bằng thầy giảng. Nó cũng nghĩ về đạo đức. Thường người.

- Con con gái nhỏ (ít) nó tính bất thường người và con dạy nó cũng nghe, nhưng nó ở thối.

- Những đứa con trai giữa con do nó nhiều nhất phải bầm tâm gì nó, thưa thầy làm sao con dạy con của con được?

- Và con xin thầy chỉ dạy cho con hiểu thêm.

- Và thầy trả lời cho bầm con luôn, con sẽ chuyển về VN cho bầm con, để bầm con được thủ qua thầy dạy tin tưởng. Con xin hết kính thầy, vạn sự an lành, sức khỏe dồi dào để dùm đất chúng con, cảm ơn thầy.

Nam mô A Di Đà Phật. Kính thờ N

Vancouver, ngày 2-6-93

N con,

Thầy đã nhận được thư con, được biết con đang trên đường hành pháp. Trên bộ đầu được rút điển là quý lắm, lần lần nó sẽ dòi phàm tâm lên trung tim bộ đầu. lượng tử bi của chính con sẽ được khai mở, và con sẽ có khả năng nhện nhục hơn xưa. Khi kiếm tiền phục vụ gia cang, hàng ngày lúc nào con cũng phải thành tâm làm việc, phải tưởng nhớ sự sống của con là do Trời ban cho. Con phải tận dụng khả năng để phục vụ người khác. Đó gọi là công đức. Còn việc gia đình con cái, mẹ hiền là phải hết sức nhện nhục để khai triển từ quang trong tâm thức, để độ cho gia đình bình an. Hạnh đức của con sẽ được dòi dào hơn. Khi rảnh, con nên Soi Hồn và Pháp Luân nhiều lần trong ngày thì con sẽ được minh mẫn hơn.

Vạn sữ trên đời là không, vậy con nên bình tâm hướng về luồng điển rút trên bộ đầu, thì sẽ đạt tới tự nhiên và siêu nhiên hơn. Cuộc sống hiện tại là do trình độ của kiếp trước đã an bài nên hiện tại con mới có được cơ hội sống chung với các con, để hàn gắn lại sự thương yêu của một người mẹ hiền đối với các con đang tập tành trên đường tiến hóa. Tin nơi Trời Phật mà sống, tin nơi đạo mà hành thì mọi việc sẽ được êm xuôi.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,